

REPENSAR ELS MUNICIPIS

Plantejaments

Repensar els municipis des de la radicalitat de voler començar de zero, podria ser propi de persones, que tot i creure que com a espècie humana, han nascut per ser lliures, són plenament conscients que per poder-ho ser plenament, caldrà continuar anar fent un llarg camí històric, que possiblement requerirà introduir canvis ètics i morals en el seu propi sentit de la vida, i en els de la família, si es dona el cas, així com també canvis socials en l'organització de la societat en tots els seus àmbits, dins dels quals els municipis suposen la seva primera etapa inicial.

Aquest replantejament promogut des del Moviment Sènior que defensa “**una societat per a totes les edats, centrada en les persones i no en els diners**”, ens podria portar a recuperar de nou el paper important històric que havien tingut les ciutats, els pobles o municipis, en l'organització de la humanitat, per assolir les seves necessitats bàsiques, tant en el món de la producció, com en el de la seva administració, quina gestió correspon a la societat civil. Organització que avui dia es podria decantar per la vida local 24 hores, en tots els seus aspectes, incloent-hi el del món del treball.

Autosuficiència territorial per poder abastir localment les seves necessitats bàsiques, intercanviant amb municipis més propers, per minimitzar despeses de transports, mancances i sobrants en àmbits locals interrelacionats. Un dels primers objectius a assolir podria ser el de l'autosuficiència energètica a nivell local, quina implementació podria generar la creació de molts llocs de treball i també importants estalvis econòmics, mitjançant l'aplicació d'energies renovables, molt difícil en l'àmbit de l'estat espanyol.

És evident que l'esmentada organització de la societat civil acaba generant enfrontaments, conflictes i desigualtats socials entre pobres i rics, que es podrien reduir mitjançant la potenciació de la propietat comunal, molt diferent de la pública i la privada, tot i que amb això no n'hi hauria prou, motiu pel qual caldria replantejar l'organització política dels municipis, com un sistema d'arbitratge, imprescindible i necessari, que mitjançant lleis i normatives revisables, nascudes de baix a dalt, regulin el restabliment d'una veritable i necessària igualtat d'oportunitats, que fes possible que cada persona pugui ser ella mateixa, junt amb les altres.

Cal considerar aquestes reflexions com un primer esborrany, per encetar un ampli debat a nivell local, sobre el paper dels municipis en el si d'una Catalunya independent segle XXI, organitzada com una xarxa interrelacionada de municipis, que a la vegada es podrien coordinar de forma mancomunada entre ells, per establir acords en els àmbits que estimin necessaris i convenients.

Per on començar?

Que el món està en crisi és una veritat tan evident que no val la pena perdre els temps per constatar-ho. Davant d'aquesta realitat tan negativa, lluitem per canviar-ho o ens conformem i tirem endavant, a empentes i rodolons, de forma passiva amb el que hi ha, esperant que persones més agosarades ho solucionin.

Per poder-ho solucionar caldria que persones socialment compromeses, deixessin de ser consumidores socialment drogo dependents, per passar a ser constructores de la

terra, a partir d'una anàlisi molt acurada de la situació actual del camí cap una societat de persones lliures.

Es tracta, a partir d'aquesta anàlisi, endegar una transformació profunda i assenyada de la forma de vida, un canvi qualitatiu de gran abast en les estructures i els valors que defineixen una societat, començant pel territori més proper dels municipis.

Anàlisi que hauria de tenir en compte els conceptes bàsics que afecten als municipis: el territori, la població, les demandes o necessitats i els recursos. També les estructures organitzatives bàsiques, la jeràrquica piramidal o l'horitzontal en xarxa.

A partir d'aquests principis bàsics, la primera pregunta que caldria fer-se podria ser: per què serveixen els municipis?. Resposta que perfectament podria ser: per poder-hi viure cada dia les 24 hores, tenint-hi un lloc de treball i un habitatge. A partir d'aquesta simple resposta és possible endegar una anàlisi acurada per esbrinar la situació real d'aquestes necessitats, que permeti plantejar per on començar.

Josep Aracil
President del Consell Sènior de Premià i d'Eurosenior

Premià de Mar, març de 2016